Dimarts, 5 de gener de 1937
Any III Núm. 377
Redacció i Administració: Ronda Universitat, núm. 25.
Imprenta: Tallers, núm. 48
Telefons: 14446 — 22122
BARCELONA
PREU: 15 CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 4:
UNA JOGUINA UNICA

"Eden, que de fet ha venut els abissinis, ara traeix els espanyols", escriu el "Manchester Guardian"

S'estima en deu mil la xifra d'italians "voluntaris" arribats a la Península en els quinze darrers dies

El gest del desembarcament de voluntaris a Càdiz és qualificat d'UNA IMPRUDENCIA EXCESSIVA PER PART DE MUSSOLINI

L'actitud de l'Almirallat anglès fóra L'UNICA COSA QUE PODRIA FER OBRAR EL REICH AMB MES PRUDENCIA

S'han entrevistat els ministres de la Guerra de França i Anglaterra

ROMA SEGUEIX DESMENTINT

Roma, 5. — S'ha publicat un comunicat oficiós del ministeri de Premsa, afirmant que no és cert que hagin desembarcat a Càdiz tropes italianes.

DEU MIL «VOLUNTARIS» EN QUINZE DIES

Londres, 5. — Hom creu saber que uns 6.500 voluntaris italians desembarcaren a Càdiz en els dies de Nadal.

L'Agència Reuter anuncia que la informació relativa a aquest assumpte es troba a mans del Govern anglès.

El nombre total de voluntaris italians arribats a Espanya durant els últims quinze dies s'avalua en uns deu mil.

ITALIA S'HA COMPROMES PROFUNDAMENT A ESPANYA

París, 5. — El periòdic «L'Ami du Peuple» publica un article sobre la qüestió espanyola, i diu:

«¿La tramesa a Espanya d'importants contingents italians és compatible amb l'acord anglo-italià? Costa de creure semblant duplicitat. Indubtablement, Itàlia s'ha comprometa profundament a Espanya. Una part dels convenis amb la Gran Bretanya es refereix al manteniment de la integritat territorial d'Espanya, però Londres continua rigorosament afecte a la no intervenció, insistint, conjuntament amb París, perquè es reforci i s'apliqui estrictament. Roma acaba de contestar a aquesta gestió desembarcant 4.000 voluntaris a Càdiz. El fet que dos països puguin realitzar un acord amb pretensions tan extenses com el del dia 2 de gener, quan subsisteix entre ells tal oposició sobre una qüestió essencial, heus aquí quelcom que no es pot arribar a comprendre. El desembarcament a Càdiz bastarà, d'avui endavant, per a jutjar aquest acord. No tan sols es tracta d'una duplicitat, sinó que té tot l'aspecte d'un desafiament, i demostra que Roma i Berlín estan decidits a ajudar Franco per tots els mitjans.»

EL PACTE NO HA MODIFICAT RES

Pertinax, a «L'Echo de Paris», diu, per la seva banda, referint-se al mateix tema:

«Era de creure que l'acord s'interpretaria, per part de Roma, no tan sols al peu de la lletra, sinó en el seu esperit. Les característiques dels «gentlemen's agreement» és, precisament, la de deixar un gran marge d'interpretació quant a l'esperit dels convenis. Ara sabem que no va més enllà de la seva forma, i que no ajudarà en res a solucionar la qüestió dels voluntaris. Els quatre mil italians constitueixen la contestació. L'acord anglo-italià no ha modificat en res les coses.»

UNA IMPRUDENCIA EXCESSIVA

Longuet, a «Le Populaire», escriu:

«Al dia següent de la signatura del «gentlemen's agreement» amb el Foreign Office, el gest realitzat amb el desembarcament és d'una imprudència veritablement excessiva per part de Mussolini. Si es confirma, Eden haurà quedat en una situació ridícula i humiliant. A l'Atlàntic i a la Mediterrània es succeeixen els incidents. La situació és greu i sols podrà millorar per mitjà d'un acord cada dia més estret entre les dues democràcies occidentals.»

ANGLATERRA, L'EIX

El corresponsal de «Le Journal» a Berlín, escriu:

«Tal com ho demostra la sobtada desgràcia en què ha caigut l'almirall Forster en oposar-se a donar el seu assentiment a la tramesa de nous reforços demanats per Franco, el Reich sembla estar disposat a córrer un risc que ni la situació interior ni la situació econòmica i financera no justifiquen. Els alemanys i els italians semblen estar més decidits que mai a sostenir l'empresa de Franco, si bé segueixen molt de prop les reaccions angleses. L'actitud de l'Almirallat britànic seria l'única cosa que tindria probabilitats de fer obrar el Reich amb més prudència.»

EL «CHANTAGE» SEGUEIX...

En «L'Ordre», Givet comenta la situació en els termes següents:

«Vol extremar les coses Alemanya, arribant a un conflicte general? No. Indubtablement, el «chantage» continua. La nova posició que adopta amb la intervenció de les seves forces navals, és una ocasió per al Reich de fortificar les seves reivindicacions colonials. Seria convenient que el Govern britànic, per mitjà d'una manifestació qualsevol, confirmés amb altivesa la solidaritat d'Anglaterra amb França.»

Finalment, a «L'Oeuvre», Geneviève Tabouis assenyala amb alarma els preparatius que Alemanya realitza en la seva frontera amb Suïssa.

ELS DIARIS AFECTES AL GOVERN ANGLES, CALLEN

Londres, 5.—Els dos grans rotatius conservadors, «The Times» i el «Daily Telegraph» no comenten la situació internacional. Aquest silenci és molt significatiu, ja que la Premsa d'oposició fa retrets al Govern per haver establert un acord amb Itàlia, quan es té la prova que adopta una política exterior que no té, ni de molt, l'aprovació de la Gran Bretanya.

El «Manchester Guardian» creu que els rebels espanyols es troben en situació desfavorable. Sembla que han perdut —diu— el vuitanta per cent dels seus efectius moros. La legió estrangera ha sofert també pèrdues importants.

«Si Eden, de fet ha venut els abissinis —continua dient— per obtenir, per mitjà de la conclusió precipitada d'un acord les «bones gràcies» d'Itàlia, ara traeix els espanyols i donarà més crèdit encara a l'apellatiu de «la pèrfida Albion».

Quant al «Daily Herald», espera que havent estat coneguda la tramesa dels 4.000 italians en el mateix instant en què es publicava l'acord, el Govern anglès haurà de canviar, amb Roma, algunes paraules d'explicació.

DALADIER I COOPER S'ENTREVISTEN

París, 5.—El periòdic «Le Matin» publica la següent notícia:

«Duff Cooper, ministre de la Guerra britànic, arribà ahir, al matí, a París, per assumptes particulars. Aprofità el viatge per a celebrar una entrevista amb Daladier.»

E. R. C. A PRIMERA LINIA

Aquest vespre, a les vuit, Esquerra Republicana de Catalunya inaugurarà oficialment la seva emissora amb un acte en el qual la veu de diversos dels homes més destacats del gran partit de la democràcia nacionalista i obrera de Catalunya és farà sentir a través de l'espai per tots els àmbits de la nostra terra.

El memorable acte de Belles Arts assenyalà amb una eloqüència categòrica i contundent a tot el poble de Catalunya que la gran força popular del partit de Macià i de Companys conservava íntegrament, amb una cohesió espiritual que la transcendència dels moments que vivim ha fet encara més sensible, tot el seu volum i tota la seva vigoria. Esquerra Republicana de Catalunya, que hom volia presentar minimitzada i menysvalorada ha estat, adés ara, a l'avantguarda de les aspiracions populars. Els millors i els més ardits dels seus militants barraren amb llur pit l'allau militarista del 19 de juliol i ara saben morir gloriosament als camps d'Aragó. Esquerra Republicana, sorgida de les entranyes populars i forjada en la lluita i en les més dures repressions, no podia deixar de fer sentir la seva veu en aquests moments crucials en què es va estructurant l'esdevenidor de la nostra terra. Des d'avui, una potent emissora radiofònica escamparà arreu el pensament de tots els homes d'E. R. C.

I, conjuntament amb aquestes activitats, destaquem un gran acte de propaganda a Tarragona, un altre a Vic, un altre al Foment de Sants, de la nostra ciutat, i d'altres que seguiran a diversos indrets de la nostra terra, tots els quals han desvetllat un assenyaladíssim interès.

12 soldats s'han passat als nostres rengles

Comunicat d'aquest matí del conseller de Defensa al President de Catalunya

«En la nit anterior s'han passat als nostres rengles 12 soldats en els sectors d'Igriez, Fornillos i Ballestar.»

El President Companys ha rebut nombroses i valuoses felicitacions pel seu discurs al Palau de Belles Arts

A la Presidència de la Generalitat continuen rebent-se adhesions i felicitacions pel discurs del senyor Companys. Entre les últimes figuren les del diputat López Dóriga; de l'ambaixador Ossorio Gallardo; del company Fabra Rivas i de diversos organismes i centres antifeixistes.

El company Angel Samblancat ha escrit al President una carta que diu: «He leído con el aliento suspenso tu alocución de Bellas Artes. Es una oración lapidaria, de gran estilo, en la que siendo la forma modélica, queda, sin embargo, tamaña ante la enorme miga del contenido y del fondo. Sigues siendo el piloto infalible, que ni en las borrascas más desatadas pierde la brújula, que sabe siempre orientarse y guiar. Por la ruta que marcas ahora, iremos a tu lado los republicanos insobornables, que no nos hemos echado a la República de querida y no la hemos convertido en presa de nuestros apetitos.»

El senyor Lorenzo Bello ha escrit dient: «Aunque enfermo y recluido en casa desde que empezó el invierno lo que me impide ir a saludar a usted personalmente, no quiero dejar de dictar estas líneas al acabar de leer su magnífico, y transcendental discurso del domingo pasado, el mejor que he oído brotar inspirado por su gran genio político y que con tanto gusto hubiera aplaudido, si viviera, mi hermano Luis Bello, que tan buen amigo era de usted.»

Les milícies santanderines han assolit una altra gran victòria

Més de 500 morts feixistes en el combat del Mirador de Espinosa

Santander, 4. — Recentment les milícies santanderines han conquistat el lloc anomenat Mirador de Espinosa, el qual constitueix una altura muntanyosa que domina totalment el poble d'Espinosa de los Monteros.

El mateix dia que les nostres forces ocuparen aquesta altura l'enemic per tres vegades intentà reconquistar-la, i posà en joc tota la fortalesa de què disposava.

En nis tres atacs fou rebutjat amb grans pèrdues, però naturalment, no es resignà a què el poble d'Espinosa de los Monteros que quedà sota el foc proper de les nostres tropes, continués en aquesta situació.

Després d'acumular grans contingents facciosos a l'esmentat poble l'enemic prepara el seu atac.

Per fortuna, anit, un dels evadits que passà als nostres rengles, adverti al nostre comandament els propòsits de l'enemic que consistien en atacar fortament el Mirador de Espinosa a la matinada d'avui. L'advertència d'aquest soldat desertor s'ha complert amb exactitud.

A la matinada, una forta columna composta de més de tres mil homes, amb nombroses bateries d'artilleria, inicià un atac ferotge. Encara que la sorpresa estava descartada, i les nostres línies foren ben fortificades, hi hagué un moment que semblava que els plans de l'enemic podien ésser complerts, però l'extraordinària valentia i la magnífica empenta de les milícies comandades pel comandant socialista Cecili San Emeterio —per cert ferit encara que lleument en una mà i en una espatlla, durant l'operació—, causaren una gran desfet als facciosos, i els feren prop de cinc-cents morts.

Aquesta xifra es possible que encara sigui més gran quan es pugui fer el recompte exacte damunt el terreny el qual ha quedat sembrat de cadàvers.

També férem vint-i-set presoners i agafàrem més de cent fusells, metralladores, corretjam, etc. L'atac assolí la seva màxima activitat des de les deu del matí fins a les quatre de la tarda.

Després de les nou de la nit, els nostres soldats recollien encara cadàvers enemics. L'actuació de les nostres milícies ha estat de gran eficàcia.

Visques al Govern de la Generalitat i al President Companys, a la Plaça de la República

LES DONES ES MANIFESTEN A FAVOR DEL RACIONAMENT DEL PA

"El Govern s'ocupa d'aquest problema i el resoldrà", ha dit el President Companys

Prop del migdia s'han format a la Plaça de la República nombrosos grups de dones que formaven part d'una manifestació que s'ha congregat davant del Palau de la Generalitat.

Al front de la manifestació hi figurava una pancarta, en la qual es llegia la següent inscripció: «Les dones antifeixistes demanen l'abolició de tots els Comitès i Controls. Volem el Govern de la Generalitat. U. H. P.»

Les manifestants — en nombre de diversos centenars — expressaven la seva disconformitat per la insuficiència de pa, i protestaven de la persistència de tota mena de comitès i de controls no pertanyents a l'organització de la Generalitat.

Del grup de dones s'ha destacat una comissió que ha entrat al Palau i ha demanat per entrevistar se amb el senyor Lluís Companys. El President ha rebut la comissió al seu despatx oficial i s'ha fet càrrec de les queixes que li han expressat relatives al conflicte del pa i del propòsit de les manifestants que es procedís a un racionament equitatiu d'aquest producte alimentari.

Després de fer-se càrrec de les explicacions i solucions immediates d'aquest problema, les comissionades han sortit a la Plaça a donar-ne compte a les seves companyes.

Plenament satisfetes de les atencions rebudes, les manifestants s'han dissolt ordenadament donant visques a Companys i a la Generalitat.

EL CONSELL S'OCUPA DEL PROBLEMA... HA DIT EL PRESIDENT

Preguntat pels periodistes respecte a la comissió de manifestants que esperaven ésser rebudes a la Presidència de la Generalitat, l'Honorable President ha dit aquest migdia:

—Ara em disposo a rebre-les. El Consell i el titular del Departament s'ocupen amb gran interès d'aquest problema. Convé, però, abstenir-se de manifestacions, que si bé són comprensibles, podrien ocasionar disturbis que a tots interessa evitar. Hem de reconèixer, però, que no s'han produït perquè les manifestants han obrat amb seny. Insisteixo a dir que el Govern s'ocupa d'aquest problema i que el resoldrà.

Seguidament el senyor Companys ha passat al seu despatx a entrevistar-se amb el grup de manifestants.

S'ATRIBUEIX GRAN IMPORTANCIA AL CONSELL DE LA GENERALITAT D'AVUI

El presidirà Lluís Companys i es dictaran interessants disposicions de caire financer i econòmic

Els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat han tingut ocasió de saludar aquest migdia l'Honorable President de Catalunya, que ha rebut bon nombre de visites a l'antesala de la Presidència.

La conversa dels repòrters amb el senyor Companys ha versat, naturalment, respecte al Consell extraordinari convocat per a aquesta tarda.

—No passa res — ha dit el President—. Solament visites i entrevistes. Aquesta tarda es reunirà el Consell, que serà molt interessant, perquè Terradelles sotmetrà a la deliberació una sèrie de Decrets, iniciació de l'obra que està realitzant. He volgut aprofitar l'ocasió de coincidir amb vosaltres al despatx oficial per a saludar-vos, perquè em plau molt reafermar sempre la vella amistat que existeix entre nosaltres.

—¿Sobre quina matèria versen els decrets de Terradelles? — ha preguntat un informador.

—D'índol financera i econòmica, que avarca una gran part del problema que estem vivint i que ha redactat en virtut de les facultats de caràcter excepcional que li foren conferides pel Consell.

Després d'insistir en la importància del Consell d'aquesta tarda, el senyor Companys s'ha acomiadat dels periodistes per a continuar l'audiència que havia suspès.

LA IMPORTANCIA DEL CONSELL

No en va es ve afirmant que el Consell extraordinari que es celebrarà aquesta tarda a la Generalitat, és d'importància extraordinària.

Una estensa llista d'acords a tractar, de gran interès, fan que la reunió que presidirà l'Honorable senyor Lluís Companys, hagi despertat enorme expectació.

(Passa a la pàgina 3.)

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA
INFORMACIÓ · CRÍTICA · REPORTATGE

4 pujades de teló

EL NOU ESPERIT. — La vida teatral barcelonina tingué, fa poc, un comentarista excepcional. Piscator, el famós director, el creador del teatre polític, es passejà pels locals d'espectacles barcelonins i després, públicament, féu unes quantes remarques sobre el nostre teatre.

Piscator hagué de constatar que, pel que fa a renovació, l'actual revolució espanyola poc havia influït al teatre. I hagué de reconèixer, dolorosament, que potser els espectacles més concorreguts actualment eren, a casa nostra, els que, en esperit, més allunyats es trobaven del corrent de transformació que ha somogut algunes de les nostres activitats socials.

Unim la nostra lamentació a la de Piscator. Ens fem càrrec, però, que no es canvia l'esperit d'un poble —i d'un públic— en vint-i-quatre hores. La vida espiritual va sempre a remolc dels esdeveniments. A remolc, a uns quants anys de distància. Molts dels homes que fan la guerra i la revolució, a l'hora d'esbargir-se prefereixen potser el teatre insubstancial... No els ho recriminem gaire. Els creadors del nou teatre —i el seu públic— ara s'estan formant. La seva aparició es produirà sens dubte en una època de calma. No siguem impacients.

UN ACTOR JOVE. — Enric Borràs, actor jove. Jove, perquè la joventut es manifesta en la passió, en l'entusiasme. I Enric Borràs col·labora amb tota la passió, amb tot l'entusiasme, en aquesta campanya de socialització teatral que s'han emprès els treballadors del teatre barcelonins.

Una de les ilusions de la gloriosa maduresa d'Enric Borràs és —ens consta— estrenar autors nous i joves. Per això, quan el Comité Econòmic del Teatre li porta una obra signada per un autor novell, Enric Borràs la pren amb l'afecte més gran d'aquest món i posa en la seva direcció i en la seva interpretació tota la fogositat espléndida del seu temperament.

Així Borràs ha dirigit i interpretat, al Poliorama, comèdies de Joan Cumelles i Xavier Regàs, dos autors joves que han sabut, cadascú dintre la seva modalitat, captar l'atenció del públic i de la crítica.

I, encara, en aquesta temporada del Poliorama, posada sota l'advocació d'Enric Borràs, encara que, per necessitats del repartiment, sense la seva presència directa, han estrenat Maria Lluïsa Algarra i Joan Oliver, dos altres noms inèdits en el nostre teatre.

El Comité Econòmic del Teatre crida la joventut. I per a acreditar-la, al Poliorama hi ha la figura d'Enric Borràs, honor perenne del teatre català.

MASSES I POCS. — Teatre de masses... i teatre de pocs. El tema és molt propici als acudits, però ara anem a parlar seriosament.

A l'Olimpia portem vistos dos espectacles de teatre de masses. Els orientadors dels teatres socialitzats barcelonins han fet bé de qualificar-los d'«assaigs». Assaigs, experiments... D'acord. Perquè un teatre de masses no s'improvisa en quatre dies.

«Danton» fou un espectacle reeixit. Especialment en el seu darrer acte, en què hom comunicà a l'amplíssima escena una suggestiva vitalitat.

El «Riego» d'ara, en canvi, com a teatre de masses deixa quelcom a desitjar. Primerament, perquè no n'hi ha prou d'augmentar la comparseria i eixamplar l'espectacle, per a donar al teatre categoria social. En el teatre de masses, la vastitud de l'escenari ha de permetre, precisament, donar categoria de protagonista a la massa, o sigui al poble. Aquest no ha de fer de cor, com en el teatre usual sinó que hom l'ha de col·locar a primer pla. Si no és així, la definició de «teatre de masses» no té cap sentit.

Després, aquest concepte de «massa» està subjecte, com tot, a la llei de la relativitat. Dues-centes persones, en un escenari usual, donen la sensació d'una multitud. En canvi, quan desfilen a parelles per la pista de l'Olimpia no son sinó una manifestació migrada.

Això a part, «Riego» té suficients condicions espectaculars —d'espectacle tradicional— per a plaure al públic i per a felicitar els qui l'han muntat.

EL MUSIC-HALL. — L'experiment teatral d'ara, hauria estat, si hagués fet encara falta, la rehabilitació de les varietats. Els dos teatres barcelonins que es dediquen al music-hall, coneixen cada dies unes magnífiques entrades. El públic celebra amb una satisfacció infantil el treball de les dansarines, dels equilibristes, de les cançonetistes, dels intermediaris... Un espectacle honest, plè de bona fe, entretingut, simpàtic...

Però caldria que, aprofitant aquesta simpatia qui convoca sempre diu: Present! El que cal és pensar la conveniència de renovar el gènere. Si el music-hall, a casa nostra, un dia moris, consti que no seria pas per animadversió del públic. Aquest existeix i, quan hom el convoca, sempre diu: present! El que cal és pensar que el temps no passa en va i que a dalt de l'escenari, cal renovar l'aire, la manera...

Aquests dies, als escenaris del Tívoli i del Circ Barcelonès, hem saludat amb gust antigues i excel·lents coneixences de les varietats locals. Però, formulem el desig de veure-hi un dia artistes autènticament joves, animats per una inquietud més del moment...

L'INVISIBLE

JA NO ES FRANCO, SINO HITLER, QUI ATACA MADRID

Els avions, tancs, canons i forces de xoc nazis s'estavellaren contra la muralla de ferro de la capital republicana

Madrid, 5. — Encara dura el record del que va ocórrer ahir. Foren molts i importants els fets als fronts de lluita i als carrers de Madrid.

Segons han passat les hores, els habitants d'aquests ciutat soferta han conegut els detalls del nou i inhumà crim de l'aviació facciosa. Als primers moments foren poc nombrosos els artefactes que caigueren damunt els carrers de Madrid; i més tard la quantitat anà en augment. Ja no fou solament un grup del barri de Salamanca on els aparells facciosos exerciren llur tasca destructiva; ja no fou solament aquella zona respectada fins ai moment, no sabem per què la que fou atacada i on deixaren caure llurs artefactes que destroçaren edificis i causaren víctimes.

Ja no fou sols aquesta zona atesa amb més cura fins ara pels rebels on deixaren sentir la seva inhumanitat, sinó que aquesta inhumanitat del feixisme negre i mancat d'entranyes es rabejà també en els barris de Cuatro Caminos i Tetuan. Els modestos estatges de la popular barriada ofereixen poca resistència. N'hi ha prou amb un sol artefacte perquè una explosió violenta enfonsi no sols l'edifici sobre el qual caigui, sinó els del costat. Ja estaran contents! Si cercaven baixes, les hauran aconseguides; i un cop més sobre el nucli de població que ells més odien: sobre els modestos treballadors.

Aquest tema ha estat objecte dels comentaris generals d'aquesta setmana, junt amb els comentaris que han suscitat les dades més o menys exactes que arribaren del que ha passat als fronts.

Als fronts transcorregué el dia en plena activitat, amb treball intensíssim per part de tots els lluitadors. Les dades conegudes demostren la grandesa de la tasca portada a cap pels defensors de Madrid. Els actes d'heroisme en les nostres fileres, foren molts. No en va els nostres defensors hagueren de lluitar contra el més terrible dels atacs desencadenats per les forces que foren de Franco, i que ja es poden denominar hosts de Hitler.

Abans es parlava de forces de xoc, i, en fer-ho, es sobreentenia que es tractava de moros i legionaris. Ara, aquests ja no existeixen, i els seus substituts són els teutons, mancats de tot sentiment humà.

Ahir tot fou alemany: avions, tancs, canons, metralladores, forces de xoc, tècnics, Estats Major, etc., amb algun que altre modest representant del mal anomenat «nacionalisme» dels exèrcits de Franco. Forces perfectament enquadrades i des de fa temps en preparació intensa per a una guerra que fos quina fos esperava i preparava el Führer. Hi hagué resultats diversos al final de la lluita; però en resum podem afirmar que el balanç és altament satisfactori per a nosaltres. Anteriorment havíem batut el bigarrat conjunt de requetès, falangistes, moros i legionaris; i ahir no es deixaren batre els nostres soldats pels qui constitueixen unitats guerreres preparades amb tota cura per la nació que ha tingut sempre en la seva història com a nota denominativa la seva afició a la guerra.

No acabà la lluita amb la foscor. Arribada la nit es paralitzà la batalla en la major part dels sectors; però fou en el de Majadahonda, on s'havia acumulat major nombre d'elements per l'enemic, que l'atac persistí.

Les forces enemigues allí presents tenien ordre, sens dubte, de mantenir la seva actitud fins a crebantar la resistència dels lluitadors del poble; i, malgrat ésser de nit, feren funcionar els tancs i darrera d'ells forts contingents d'infanteria alemanya. La visualitat era poca i d'això se'n volgueren aprofitar els germànics. Avançaren onades de carn humana, però a les trinxeres lleials hi havia homes disposats a aguantar tot allò que la defensa dels seus llocs requeria, i allí es quedaren quants, refugiant-se en la defensa de ferro que constituïen els carros d'assalt, es mostraren més decidits i intentaren arribar als voltants de les nostres trinxeres.

La resistència de les forces governamentals fou realment heroica, i compliren tots els objectius assenyalats: i ja de matinada, el fort atac de l'enemic s'apaivagà.

Obert el dia, s'observaren fortes concentracions enemigues a Majadahonda i Las Rozas. Ràpidament entraren en acció les nostres peces artilleres i les boques dels nostres canons llançaren gran quantitat de metralla per a impedir l'acció enemiga. No es trigà molt a desfer-se els grups. Allò que damunt d'ells els anava caient era massa fort per a resistir-ho. A més, la boira era densa i no es feia fàcil el moviment de les grans masses, degut a les condicions atmosfèriques. I fins a migdia d'avui no hi ha hagut acció d'importància a cap front.

A la nit, a part del que hem ressenyat, es mantingué constant foc de fuselleria en tot el front.

Les nostres forces, a la part de Villaverde, es dedicaren amb tota activitat a fortificar-se en les posicions conquistades ahir. A Villaverde Bajo resistirem un contraatac feixista, el qual repellirem amb l'energia necessària. Tot quedà tal com estava. El que conquistàrem, fou per a nosaltres.

SEGONA EDICIO

Prop d'Esparreguera, un matrimoni és assassinat a cops de destral

Prop del poble d'Hostalets de Pierola, quan els masovers de la finca «Can Fabrés», d'Esparreguera, Antoni Luisà, de 56 anys, i Teresa Fort, de 44, es dirigien en un carruatge al mercat d'aquesta localitat, els sortiren al pas uns individus, els quals a cops de destral els assassinaren.

De moment s'ignoren els motius de l'agressió, encara que hom diu si un dels autors del crim és un pastor que fou acomiadat temps enrera, el qual digué que es venjaria del dissortat matrimoni.

Es reorganitzarà la marina mercant espanyola

València, 5. — El ministre de Comunicacions, Giner de los Ríos, ha lliurat a tots els seus companys de Gabinet una còpia del projecte de reorganització de la Marina mercant, projecte que sotmetrà a discussió i aprovació en el Consell que es celebrarà dissabte vinent.

En aquest projecte es proposa la creació d'un Consell Superior de la Marina mercant, que s'ocuparà de l'ordenació de la flota civil incautada per l'Estat i que pertangué a les companyies Transmediterrània, Transatlántica, Ibarra i d'altres.

Formaran part d'aquest Consell representants de l'Estat i de les organitzacions sindicals.

Cartellera del teatre

(A tots els teatres començarà la funció a tres quarts de deu de la nit.)

APOLLO.—Companyia de drames socials. Direcció: Salvador Sierra. Primera actriu: Enriqueta Torres. Nit: «LA PASIONARIA».

BARCELONA.—Companyia de comèdia Paris-Ortiz-Fuentes. Tarda i nit: «EL ALMIRANTE CENTOLLO».

COMIC.—Companyia de revistes Rosita Rodrigo i Fina Conesa. Direcció: Joaquim Valle. — Nit: «LAS DE VILLADIEGO».

ESPANYOL. - Companyia de vodevil. Direcció: Josep Santpere. Primera actriu: Pepeta Forners. Nit: «EN MARIANO DE LA O», òpera flamenca.

NOVETATS.—Companyia lírica Marcos Redondo i Antonio Palacios.— Nit: «LA GRAN VIA» i «EL PRINCIPE BOHEMIO».

NOU.—Companyia lírica catalana. Direcció: A. Nolla. Primera figura: E. Vendrell. Nit: «BORIS D'EUKALIA».

OLYMPIA.—Teatre de masses. — Nit: «RIEGO» (Estampes revolucionàries).

POLIORAMA. — Companyia de drama català. Direcció: Enric Borràs. Nit: «CELIA, LA NOIA DEL CARRER D'ARIBAU». Aviat, estrena d'«ESCLAVITUD».

PRINCIPAL PALACE.—Companyia d'operetes dirigida per Miquel Tejada. Nit: «LA LEYENDA DEL BESO».

ROMEA.—Companyia de comèdia catalana. Direcció: Pius Daví. Nit: La comèdia de Lluís Elies, «MARITS PECADORS».

VICTORIA.—Companyia lírica castellana. Nit: «LOS GAVILANES».

Cartellera de varietats

TIVOLI.—Selecte programa de varietats i orquestra «DEMON'S JAZZ».

CIRC BARCELONES. — Companyia de varietats Nit: Orquestra «PLANAGUMA».

NOTES.—En tots els teatres tots els serveis estan controlats per la C. N. T. Resta suprimida la revenda, la comptaduria i la claca.—Tots els teatres funcionen en règim socialitzat i per aquest motiu no hi ha entrades de favor.

FRONTO TXIKI-ALAI
Demà tarda, a les quatre:
PRIMER PARTIT:
ANTONIA-GLORIA contra ARRATE I-MARISA
SEGON PARTIT
ANGELINES-AURORA contra LUMI-AURELI
Detalls per cartells.

FRONTO NOVETATS
Aquesta nit, a un quart d'onze:
A PALA:
SOLOZABAL-UNAMUNO contra NRRRU II Chiq. GALLARTA
Demà tarda, a dos quarts de 5:
A PALA:
AZPIOLEA-LEJONA contra SALAMENCA-VILLARU
Detalls per cartells.

LA CIUTAT MARXA

PAQUETS PER ALS MILICIANS DEL FRONT DE MADRID. — El Partit Republicà d'Esquerra («Izquierda Republicana») recorda que té muntat un servei de paquets al front, que s'efectua dues vegades per setmana.

Llocs de recepció: Districte IV: carrer Jaume Giralt, 4; Dte. VI: Valladolid, 14; Dte. VII: Mallorca, 35 i Consell de Cent, 23; Dte. VIII: Menéndez Pelayo, 210; Dte. IX: Mallorca, 510; i Dte. X: Luchana, 88.

A Sabadell en els respectius Centres del Partit Republicà d'Esquerra («Izquierda Republicana»).

A Barcelona al Quarter General de Milícies (Casp, 34), de 9 a 1 i de 4 a 7 tots els dies feiners.

NOTA D'ECONOMIA. — La Comissaria de la Pell recorda als carnicers, abasteixedors i altres productors i comerciants de cuirs i pells en brut, l'obligació que tenen cada fi de mes, de complimentar les ordres dels dies 21 i 28 de novembre darrer, comunicant a aquesta Comissaria de la Pell (Avinguda del 14 d'Abril, 407), les entrades i sortides efectuades durant el seu transcurs, així com les existències que posseeixin, per tal d'evitar els perjudicis que es podria ocasionar l'incompliment de les esmentades disposicions.

ASSEMBLEA D'INFORMACIÓ. — El S. R. I. celebrarà una Assemblea d'Informació el proper dijous dia 7 del corrent, a dos quarts de deu del vespre, al local del districte IV, carrer Pau Iglesias, 21 (abans Princesa).

Són especialment convocats tots els companys membres de Comités de Districte i Comités de Grup de Barcelona Comarca.

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

SETMANA DEL 4 AL 10 DE GENER

ACTUALITATS

Bajo el sol de Saint Moritz.
Yendo por el mundo.
Nova York.
Parece increíble.
Musical.
Pelucas y peluqueros.

ASTORIA i MARYLAND

Miss Incógnita, per Jane Whiters
Còmica.
Dibuixos.
Musical.

ATLANTIC i SAVOY

EXPEDICION ANTIFASCISTA A LAS BALEARES.
Maravillas de Ceylán.
Europa desconocida.
Riqueza española.

AMERICA i FOC NOU

A través de la tormenta.
Huérfanos del destino.
Casta de águilas.
Còmica.

ARENES

Charlie Chan en el circo.
El rey del Bataclàn.
En el viejo Kentucky.

ALIANÇA (P. N.)

Su vida privada, per Kay Francis.
Aguilas heroicas.
Gondolero de Broadway.

ARNAU, FLORIDA i BROADWAY

El rey del Bataclàn.
Charlie Chan en Shangay.
Dibuixos.

BARCELONA

Brindemos por el amor.
Escàndalos 1935.
Un milión de gracias.

BOHEME i TALIA

El agente especial, per George Brent.
Los muertos andan.
Còmica.
Dibuixos.

CATALUNYA

El secreto del vivir, per Gary Cooper.
El niño del regimiento.
Dibuixos.

CAPITOL

Tras las montañas, per Rochelle Hudson i Robert Kent.
Amor de gaucho.
Còmica.

CINEMAR

La marca de Caín.
Ceylán.
No juegues con el amor.
Noche de miedo.

COLISEUM

Candidata a milionària, per Carole Lombard i F. M. Murray.
Musical.
Revista.

COMTAL

Juventudes rivales.
La que apostó su amor.
El hombre de las dos caras.
Días de coraje, musical.

EXCELSIOR

La llave de cristal, per George Raft.
Doble intriga.
Lo quiso el destino.

ESPLENDID

Soldado profesional.
Compañeros de viaje.
Adorable.
Dibuixos.

ESPLAI i MAJESTIC

Charlie Chan en Egipto.
El rey del Bataclàn.
Còmica.
Dibuixos.

EDEN

Desbanqué Montecarlo.
De Eva para acà.
Bajo presión.
Dibuixos.

FEMINA

Un par de gitanos, per Stan Laurel i Oliver Hardy.
Dibuixos.
Documental.

FANTASIO

Lo que no puede comprarse.
Revista color.
Reportatge.

FOMENT MARTINENC

Su vida privada, per Kay Francis.
Aguilas heroicas.
La novia de la suerte.

FREGOLI i TRIANON

El agente especial, per George Brent.
Los muertos andan.
Los caballeros nacen.

GOYA

Catalina per Francesca Gaal.
Amores de Susana.
La maternal.
Dibuixos.

IRIS PARK

Un crimen perfecto.
La familia Dressel.
La sublime mentira.
Còmica.

KURSAAL i AVINGUDA

Es el amor.
Jaque al rey.
Còmica.
Traición en el rancho.

MUNDIAL

Los clavales.
Cazadores de estrellas.
Huérfanos del destino.
Toma de Siétamo.

MIRIA

Lo quiso el destino.
Diez dólares de aumento.
Hermano contra hermano.

MISTRAL

Casino de París.
Huérfanos del festino.
LOS CLAVELES

METROPOL

Brindemos por el amor.
Lo quiso el destino.
Parque Zoológico.
Escàndalos 1935.

NOVA-YORK

El sobre lacrado.
La alegre divorciada.
El rayo de plata.
Còmica.

ODEON (S. A.)

Su vida privada, per Kay Francis.
Aguilas heroicas.
Los caballeros nacen.

PATHE PALACE

Lo quiso el destino.
El amor gitano.
Una mujer fué la causa.

PARIS I VOLGA

Catalina, per Francesca Gaal.
El rey del Broadway.
Cita a medianoche.
Dibuixos.

PUBLI CINEMA

EXPEDICION ANTIFASCISTA A LAS BALEARES.
Hechos y cosas.
Cuatro artistas trabajando.
Genio infantil.

SELECT

Pànico en el aire.
La chica del coro.
Cavallista.
Còmica.
Dibuixos.
Documental.

SMART

Una chica angelical.
Intriga china.
Ojo por ojo.
Còmica.
Dibuixos.

TETUAN i NURIA

Soldado profesional.
Mujeres peligrosas.
En el viejo Kentucky.
Dibuixos.

TRIOMF i MARINA

Desbanqué Montecarlo.
Escàndalos 1935.
Valor y lealtad.
Documental.

URQUINAONA

El doctor Sócrates.
Còmica.
Dibuixos.
ATRACCIONES.

VICTORIA

Motín en alta mar, per A. Sothern.
Quiéreme siempre.
En alas de la muerte.

WALKIRIA

Corazones rotos.
Dos y medio.
El embrujo de Manhatan.
Musical.

CINEMA

Los siete pecadores.
El valor se impone.
Misión secreta.
Còmica.
Dibuixos.

Gran festival esportiu

Organitzat pel Regiment número 1 de les Milícies Pirenenques i la S. P. d'Esports i Excursions del C.A.D.C.I., tindrà lloc el proper diumenge dia 10 del corrent, al camp de la Bordeta, un festival esportiu a benefici de les milícies, entre els equips formats en el dit Regiment, i els del C.A.D.C.I.

El festival serà a base de partits de futbol, rugby, bàsquet, proves d'atletisme i lluita a la corda.

Tenint en compte el fi benèfic del festival, esperem que els esportius no deixaran d'assistir-hi.

Compreu llibres per als infants
VEGEU INFORMACIO pàg. 4

NO DEIXEU DE COMPRAR
LOLA ANGLADA
EN PERET
7 PESSETES
Llibreria VERDAGUER
Rambla del Centre, 5

Llibres per a infants
LLIBRERIA PALAU
PELAYO, 34

DEMA I DEMA PASSAT ULTIMS DIES DE LA
SETMANA DE L'INFANT
NO DEIXEU D'ADQUIRIR
LLIBRES
per a la mainada. En trobareu un extens assortiment a la
LLIBRERIA CATALONIA
RONDA SANT PERE, 3

ESPORTS

Aquest matí ha estat enterrat Manuel González

L'ex-campió d'Espanya del pes gall, l'excellent manager que creà tants notables boxadors, ha mort.

El brau minyó que al front d'Aragó vessà la seva sang defensant les llibertats de tots, ha mort víctima d'un accident estúpid produït per l'excessiva exhibició d'armes de foc, que alguns milicians fan a la reraguarda.

L'enterrament, que ha tingut lloc aquest matí, a les onze, ha estat una prova palesa de les bones amistats amb que comptava l'estimat amic.

Tots els boxadors, managers, àrbitres, ex-federatius, actuals components del Comité del Sindicat de boxadors i managers, hi eren presents.

Noms? Tothom. Totes les personalitats de la boxa d'abans i la d'ara. Gironès, Casanoves i Robert, eren, indubtablement, els més destacats dels d'altres temps.

Arias, i el Comité del Sindicat representaven els boxadors de la revolució. Un estol molt nombrós de milicians i empleats de l'Hospital Terramar, de Sitges, representaven els últims companys que ha tingut el valent lluitador del ring i de la revolució. Descansi en pau.

W.

KENNEL DE SARRIA
Demà, a les quatre de la tarda i tots els dies
GRANS CURSES DE LEBRERS

Compte, conductors...!

Diverses vegades hem remarcat els perills que corren els que fan excessives velocitats, sense, però, que s'hagin encara fet càrrec del continuat i creixent nombre d'accidents que es produeixen a la via pública.

No passa dia sense haver de lamentar desgràcies ocorregudes a la ciutat i a les carreteres.

Entre aquestes víctimes, últimament, hem hagut de contar-hi la d'entranyables amics.

L'art de conduir és precisament saber preveure el perill, pensar en el contratemps que sorgeix inesperadament, evitar l'accident, presentir-lo. No és que tractem de donar una lliçó de conduir, però sí que creiem que no sobra repetir allò que tantes vegades hem dit: cal serenitat, atenció, molta atenció, i rigorós compliment dels reglaments de circulació. Sols així aconseguirem reduir el crescut percentatge d'accidents, i a més la destroka de material, que sofrirà menys baixes a benefici del servei i de la nostra economia. No creiem que seria desencertat que el Consell del Transport dictés unes normes rigoroses per fal d'aplicar les màximes sancions a tots els contraventors dels reglaments de circulació, tant per la ciutat com per carretera. No es tracta solament de salvaguardar la vida del peató, sinó també d'ordenar d'una manera eficient el tràfic, i ensems evitar que hi hagi víctimes entre, precisament, els mateixos ciutadans que utilitzen vehicles per als seus afers oficials, d'empreses sindicals o particulars.

En l'aspecte del transport mecànic és on precisament es pot fer donar la màxima sensació d'una disciplina i d'un exacte compliment del deure, ja que a més d'apartar possibilitats d'accidents sempre desagradables, s'aconseguiria també un millor tracte a tota mena de vehicles destinats en els moments actuals a cooperar en la lluita contra el feixisme, i no precisament a exhibicions de tipus curialstic, que acabaran per inutilitzar material i la finalitat de les quals no condueix a res pràctic.

Compte, conductors! Ara més que mai cal una acurada atenció en el vostre deure, per la vostra pròpia seguretat, la dels vostres vehicles i la dels ciutadans transeünts.

LLAMPEC

COM CAL LLUITAR PER A VENCER

Sota aquest títol, el Comitéé Militar del P.S.U.-U.G.T. ha publicat vuit quaderns de regles militars per a les milícies antifeixistes de Catalunya. Els noms de cada fascicle diuen bé prou el contingut que l'informa: «El camarada fusil», «Como protegerse del fuego enemigo», «Lanzamiento de bombas de mano»; «Como se avanza bajo el fuego enemigo», «Empleo táctico de la ametralladora i del fusil ametralladora», «Atrincheramientos», «Vigias y patrullas», «El combate ofensivo».

Tots els quaderns estan encapçalats amb un prefaci aclaratori degut a la signatura d'un element destacat de partit: Joaquim Almendros, Miquel Valdés, Artur Cussó, Antoni Sesé, Pere Ardiaca i Manuel Trueba. Van acompanyats de dibuixos i esquemes de regles i estratègia militar.

Per a guanyar la guerra cal disciplina i obeir el Consell de la Generalitat

Diumenge passat a Ripoll tingué lloc un acte d'afirmació conjunta del P. S. U. i la U. G. T., en el qual feren ús de la paraula Josep Maz Tió, Joan Fronjosà i el conseller de Treball i Obres Públiques, camarada Valdés, el qual pronuncià un eloqüent parlament i atacà especialment als elements pertorbadors que s'han infiltrat a les organitzacions obreres i deshonoren la revolució.

Digué que calen posicions clares i en aquest aspecte remarcà l'obra tèrbola dels trotskistes; atacaren al Govern de la Generalitat mentre en formaven part.

Acabà dient que per a guanyar la guerra era primordialment necessari que hi hagués disciplina i que s'acomplissin les ordres del Govern de la Generalitat.

Avui, míting de la CNT-FAI al Price

Organitzat per la Federació Local de Sindicats Units de Barcelona, avui, dimarts, a dos quarts de deu de la nit, tindrà lloc al «Gran Price» un míting en el qual prendran part els oradors següents:

Gaston Leval, per la Federació Local; Manuel Pérez, per la F. A. I.; Joan J. Domènec, pel Comité Regional i Francesc Esgleas, pel Comité Nacional de la C. N. T. Presidirà el secretari de al Federació Local, Robert Alfonso.

No es poden treure fotos del port de Barcelona

A la Comissaria General d'Ordre Públic, secretaria del Cap de Serveis ens facilitaren ahir la nota següent:

«Essent considerada zona de guerra tot el port de Barcelona i la seva costa, es fa avinent a tots els ciutadans que resta rigorosament prohibit fotografiar i treure vistes del port amb el ben entès que al que no acati aquesta ordre li serà comissada la màquina, sense tenir dret a cap reclamació.

ATENCIO CARTELLISTES!!!

La Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya convoca els dibuixants especialitzats en cartells a un Concurs de Cartells, els quals, respectivament, hauran de basar-se sobre temes de «Prevenció de tota mena d'accidents del treball» en aquelles indústries de tipus peculiars a Catalunya (téxtils, químiques, construcció, metal·lúrgia, càrrega i descàrrega, etc.

Ultra la inscripció del cartell, haurà de fer-se constar el nom de la Conselleria de Treball i l'escut de la Generalitat de Catalunya.

Les bases del concurs seran les següents:

La mida dels cartells serà de 100 per 70 mm.

Els cartells hauran d'ésser dibuixats en forma vertical.

El nombre de tintes i procediments és lliure.

A la presentació dels cartells hom donarà un rebut numerat i la dita presentació haurà de fer-se a la Conselleria de Treball de la Generalitat de Catalunya, Via Laietana, 16, pral., per tot el dia 20 del corrent mes de gener.

Els cartells hauran d'anar signats pels seus respectius autors.

Hi haurà retribuciones de 1.000 pessetes, 850, 700, 600 i 500, respectivament, als cartells que el Jurat consideri mereixedors per ordre de mèrit.

Un suïcidi i un accident, aquest matí

Aquest matí, al carrer del Roser, núm. 68, un individu el qual no ha pogut ésser encara identificat, s'ha llançat per l'ull de l'escala i ha resultat mort a l'acte.

També, en baixar per l'escala del seu domicili del carrer d'Amàlia, Trinitat Francesc Giménez, ha caigut casualment i s'ha causat ferides tan greus que li han produït la mort.

ESQUIROLS AMATEURS I TRENCAVAGUES PROFESSIONALS

(Ve de la pàgina 4.)

guna vegada, fins i tot, metralladores.

Com a estadística reveladora, diremi que en nou vagues en les quals intervingueren els agents de Borgoff, hi hagué 17 morts pels trencavagues; 6 trencavagues morts pels vaguistes, 21 homes i dones i nens morts per vehicles conduïts per trencavagues.

A Nova York operen 55 agències d'aquesta mena. A Chicago, més de 40, i per l'estil a San Francisco. La més important d'aquestes companyies és la que es coneix amb l'anagrama «R. A. and I.», i que porta, sota aquestes inicials, la mencio honorífica i inofensiva d'«obra educativa i cultural». Té 32 sucursals escampades pels centres industrials més importants i en els seus prospectes de propaganda diu que «posseeix mitjans per a introduir-se als cercles roigs i per a descobrir totes les maquinacions dels obrers per tal d'aconseguir l'augment dels salaris».

L'ona de vagues creix cada dia més als Estats Units. Perdin els obrers o perdin els patrons, les agències sempre guanyen. L'«esquirol» és, doncs, per a elles, somrient. En la seva especialitat no hi ha crisi. La llei les permet i les autoritats les protegeixen...

Aquest és un dels aspectes del paradís tanqui. La vaga de Detroit el fa actual.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

Alemanya bloqueja les costes espanyoles

L'esquadra alemanya protegeix les incursions de l'aviació rebel al sud d'Espanya

Valencia, 5. — El comandant militar d'Almeria ha dirigit al ministre de Marina i Aire el següent missatge telegràfic, relatant l'atac aeri intentat contra aquella capital, ahir:

«A les 12'40 d'avui dilluns ha estat objecte aquesta capital d'una agressió per part de quatre biplans que, procedents de la base de Melilla, feren llur aparició per Cabo de Gata.

Sobre les vuit del matí i coincidint amb la presència al Cabo de Gata del vaixell alemany «Almirall Sheer», s'observà per aquells voltants la presència dels avions facciosos. Immediatament es donà ordre als nostres caces que s'alxequessin, davant la proximitat d'un atac, i d'acord amb el capità de l'aeròdrom, Andreu Villa Cañadas, que està donant proves d'una gran pericia, es disposà tot el precis per tal que la nostra defensa donés bons resultats. Des d'aquella hora fins a les 12'40 estigueren els aparells rebels evolucionant sobre la plaça amb la intenció de fixar la posició dels nostres aparells i localitzar-los per a millor destruir-los.

Quan l'atac s'inicià, els nostres caces s'alxecaren i sorprengueren de tal manera els avions enemics que, sense deixar-los un sol moment, els obligaren a internar-se en el mar.

L'actuació dels nostres aviadors superà tot quant podia imaginar-se. Fou una lluita heroica i s'aconseguí per la nostra part evitar que l'aviació facciosa portés a cap la seva criminal intenció. Els quatre bimotors, entre els quals es trobava un caça, intentaren una incursió sobre aquesta plaça. Però tots llurs esforços resultaren inútils, puix que els nostres aparells, sense perdre'ls de vista, els atacaven continuament i els obligaren a allunyar-se cada vegada més a causa de l'intens foc de metralladora. Quan, després d'una hora de lluita, els avions facciosos fugiren mar endins, els va seguir el cuiraçat alemany. Aquest vaixell de guerra ha romàs fins molt entrada la nit a la zona de l'horitzó i després s'ha dirigit rumb a l'Est.

Relacionant l'ocorregut avui amb l'atac sobre Màlaga d'ahir, se'n dedueix la conseqüència que a hores d'ara l'esquadra alemanya actua intensament sobre aquestes costes. Sabem que la base d'aquests avions és a Melilla i segurament a Ceuta i Tetuan les dels trimotors que ahir efectuaren la seva agressió sobre Màlaga, a l'empar de la vigilància i espionatge de l'esquadra alemanya. L'atac a Màlaga en el dia d'ahir i el d'vui es realitzaren inesperadament, sense notar-se la presència dels aparells, puig que aquests vénen per mar i al mar tornen un cop realitzada l'agressió. Es a dir que la col·laboració alemanya resol per a l'enemic la seva actuació traïdora i manté de fet a les nostres costes un bloqueig inqualificable.

Amb tot i haver pogut evitar una major acció dels avions facciosos, haguérem de lamentar vuit ferits, tots dones i infants, i una casa destruïda davant del port.»

Vint aparells lleials bombardejaren les posicions enemigues de Montoro

Andujar, 5. — Ahir, al matí, diverses esquadretes lleials compostes per uns vint aparells, realitzaren vols sobre les posicions enemigues de Lopera i Montoro, i aconseguiren, en la seva incursió, tots els objectius assenyalats pel comandament.

Continua l'arribada de fugitius procedents del camp facciós. Ahir es presentaren de Cerro Muriano a les nostres posicions, quaranta paisans i vuit soldats.

* * *

L'aviador lleial Anias Sanjuan, que com hom sap, amb el seu trimotor facciós, procedent de l'aeròdrom d'Escalona, quan es dirigia a Alcalà de Henares, es passà a les nostres fileres, ha resultat ferit lleument.

"Volem que la justícia sigui aplicada inexorablement", diuen tots els sectors antifeixistes de Berga

Com es desenrotllaren els recents successos en aquella localitat

Signada per tots els sectors antifeixistes de Berga hem rebut la següent nota on s'explica la manera com es desenrotllaren els recents fets en aquella localitat:

«Dimarts, a les nou hores de la nit, dos forasters, acompanyats de dos individus de la localitat, un d'ells conegut pel Manin, entraren al café de Cal Dansa, on, entre la concurrència, hi havia Miquel Monsó. Els forasters, prèviament orientats pel Manin, es dirigiren al Monsó i li digueren que sortís a fora, car havien de parlar-li. Aquest, recelant dels desconeguts, per constatar que els acompanyava el Manin, pel qual fou amenaçat uns dies enrera, els contestà que si li havien de dir quelcom, podien fer-ho allí mateix. El conminaren a seguir. Davant la resistència del Monsó, un dels forasters li clavà amb tota fúria un cop de culata al cap i li disparà, seguidament, un tret. El Monsó morí a l'acte.

Instantàniament s'internà al café un altre foraster. Es plantà al mig de la sala i amb un fusell-metralladora que duia, que encara als assistents, protegí la fugida.

Tots s'escaparen. Els tres forasters es dirigiren a un cotxe que els esperava a uns 300 metres de la porta del café i el qual era conduït pel veí de Berga, Agustí Monsó, nebot de la víctima i inductor del crim. Cal remarcar que el cotxe era del front i duia la inscripció del capità Medrano.

La notícia circulà ràpidament per tot Berga i per tota la comarca, la qual va mobilitzar-se a la recerca dels criminals. Aquests foren detinguts a Prats de Llussanés per tres milicians. Els malfactors els digueren que se'ls enviava del front per tal de complir determinada missió secreta.

Els milicians alludits telefonaren a Berga la detenció. Prats, al cap de poc, fou un formiguer de gent arribada de tos els pobles de la comarca. La indignació fou unànime. El poble volia linxar-los, cosa que hauria estat duta a terme a no ésser l'oposició decidida del conseller de Defensa de Berga.

Els quatre foren conduits immediatament a la presó de Berga. Els altres dos foren detinguts la matinada següent, en una barraca, prop Figols.

L'endemà del fet foren conduits tots sis a la Comissaria general d'Ordre Públic.

La indignació i excitació que produí l'esmentat fet fou enorme. Dues mostres evidents són les següents: Dimecres, a primera hora del matí, una representació del Consell Municipal, després de convocar sessió extraordinària, va personar-se a Barcelona. El Consell Municipal, interpretant el pregon sentiment de la ciutat, va prendre acords radicals. La unanimitat fou absoluta, car els acords foren presos per tots els partits que componen l'Ajuntament: CNT, UGT, Esquerra i POUM, o sigui que es jutgi ràpidament i que s'interessi que l'execució sigui feta a Berga i d'una manera pública, o bé, almenys, davant la Comissió que en representació de l'Ajuntament i dels Partits Antifeixistes s'ha persanat a Barcelona.

L'altre fet que denota el dolor i sentiment produït en la massa proletària, quedà plasmat en l'acte de l'enterrament. Aquest fou una cosa única i sense precedents a Berga. Es calculen en més de quatre mil els assistents, car la fúnebre cerimònia durà prop de tres hores. Hi assistí el Consell Municipal de Berga en corporació i representacions de tots els Consells Municipals de la comarca. Hi assistiren en massa tots els Partits i Joventuts Proletàries i Republicanes de Berga i la comarca. En un mot: tota la ciutat de Berga en pes, seguia darrera les despulles de l'infortunat Monsó (col·gades sota una taca roja de flors), pels tortuosos i bruns carrers de la ciutat dolorida. Hi havia emoció, silenci i llàgrimes. Les senyeres proletàries i republicanes que, com un símbol, seguien les despulles mortals del proletari Monsó, dueien la llaçada negra...

La banda bergadana executà, durant el curs de l'enterrament, la marxa fúnebre i, per últim cop, davant el cadàver executà «La Internacional».

Al cementiri hi hagueren parlaments. La nota sobresortint fou l'emoció i l'ordre. Digué els mots finals el president del Consell Municipal.

* * *

Res més. Creiem que sobra tot comentari. El fet està a la vista de tothom.

Ara demanem una cosa. Que la justícia sigui aplicada d'una manera literal i estricta. Si l'autoritat fallés en aquest cas, actes com el present s'anirien reproduint i la revolució, que ha d'aguantar-se sobre una base de sòlida moralitat, cauria d'una manera vertical.»

Signen la present relació: Estat Català, POUM, Federació Local de la UGT, E. R. de Catalunya, Sindicat de Treballadors de la Terra, Joventuts Socialistes, Joventuts Llibertàries, PSUC i CNT.

Inauguració de l'Emissora d'E.R.C.

Avui, dimarts, a les vuit del vespre, serà inaugurada l'Emissora d'Esquerra Republicana de Catalunya, instal·lada a la Caserna General de les Milícies Antifeixistes d'Esquerra (Rambla de Catalunya, 26)

L'acte serà retransmès per les emissores de la Generalitat. Característiques: Es d'ona extracurta, banda de 42'23 metres, 7103 quilocicles

En la sessió inaugural prendran part:

Miquel GUINART, que l'obrirà en nom de la Federació de Barcelona-Ciutat.

Rosa SEGARRA que parlarà per Ajut Català.

J. FONTBERNAT, Comissari de Radiodifusió.

Joan TAULER pel Consell Permanent d'E. R. de Catalunya.

J. AIGUADER ministre de la República.

Un Comitè assumirà les funcions de l'ex-Col·legi d'Advocats

Josep Tomàs i Piera i Joan Tauler, hi representen l'E. R. de Catalunya

Per la Conselleria de Justícia ha estat signada una Ordre designant els ciutadans que integraran el Comitè que exercirà les funcions de l'extingida Junta del Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Heus ací l'article primer de l'esmentada Ordre:

«El Comitè que assumirà les funcions de l'extingida Junta del Col·legi d'Advocats de Barcelona estarà integrat pels ciutadans Joan Rossinyol i Soulère i Angel Gil i Silvestre, en representació del Sindicat d'Advocats de la CNT.; Ramon Palazon i Bertran i Lluís Jayme i Zamora, en representació del Sindicat d'Advocats de la UGT, i Josep Tomàs i Piera i Joan Tauler i Palomeras, en representació d'Esquerra Republicana de Catalunya.»

L'"Aragón" ha estat conduït a un port facciós

Berlín, 5. — Als cercles competents es declara que la notícia radiada per l'emissora de Tetuan, segons la qual el creuer «Graf von Spee» hauria deixat en llibertat el vaixell «Aragon», és inexacta, almenys en la forma que ha estat donada.

Hom diu que la notícia podia ésser redactada en els següents termes:

«El creuer «Graf von Spee», davant la impossibilitat de continuar guardant l'«Aragon» sota el seu radi d'acció, l'ha conduït a un port rebel per a poder continuar el seu camí.

La democràcia nord-americana ha regalat quatre ambulàncies per a Espanya

Vindran amb metges, infermeres i material sanitari

Nova York, 5. — Els amics nord-americans de la democràcia espanyola han regalat quatre ambulàncies al Govern de la República.

Avui sortiran cap a Espanya altres ambulàncies, amb metges, infermeres i productes farmacèutics. L'ambaixador d'Espanya ha donat les gràcies als generosos donants.

Els rebels bombardegen el barri on hi ha l'ambaixada britànica

Londres, 4. — L'Agència Reuter comunica el telegrama següent datat a Madrid:

La situació militar als diversos fronts de Madrid no ha sofert avui variacions d'importància.

El savions insurgents llançaren dues bombres damunt l'edifici on fins ara hi havia hagut l'Escola Alemanya, el qual es troba al barri que Franco digué que considerava com a zona neutral.

Es la primera vegada que aquest barri, en el qual hi ha l'ambaixada britànica, ha estat bombardejat pels rebels.

Portugal ha contestat a la proposta franco-britànica

Lisboa, 5. — El govern portuguès ha tramès a l'ambaixador de la Gran Bretanya i al ministre plenipotenciari de França, a la capital lusitana, la contesta portuguesa a la proposició franco-britànica de mediació a Espanya.

4.500 obrers de la casa alemanya Maggi, a París, en vaga

París, 5. — La Direcció dels establiments «Maggi», anuncia que la vaga del personal ha estat motivada per haverse disminuït la gratificació de final d'any.

La vaga afecta a 4.500 obrers, de 12.000 amb què compta l'esmentada empresa.

A Sant Joan de Luz es fan negociacions per a canviar presoners

Sant Joan de Luz, 4. — A l'Ajuntament d'aquesta ciutat han estat iniciades unes negociacions encaminades a realitzar un canvi de presoners amb els rebels espanyols. A aquestes negociacions assisteixen representants autoritzats del Govern basc. En representació de la Creu Roja Internacional hi assisteix el doctor Junod.

Fins al moment actual no s'ha arribat encara a cap acord sobre aquesta qüestió.

Catorze suposats monàrquics, detinguts

Han ingressat als calabossos de la Comissaria general, com a desafecte al règim, Miquel Gironella Budó, Joaquim Algans Oliveras, Josep Colomer Brugat, Joan Colomer Ferrer, Joaquim Tarrés Matas, Francesca Canos Fenellosa, Manuel Casino Díez, Rafael M. Pascual Elias, Josep Otin Tolosana, Rafael Morales Ubeda, Joaquim Osorio Alvarez, Ferran Hurtado Gómez i Joana Caro Fernández.

També ha estat detingut com a monàrquic Joaquim Jaumar de Bofarull, germà de l'ex-tinent d'alcalde del període lerrouxista.

A Londres es confirma oficialment el desembarcament a Càdiz de deu mil "voluntaris" italians

El sots-comitè de no intervenció ha de tractar avui d'aquesta nova violació del pacte de neutralitat

Londres, 5. — (De l'Agència Havas). — Als cercles oficials es confirma la notícia del desembarcament de deu mil voluntaris italians a Càdiz, durant aquestes dues últimes setmanes. El desembarcament s'efectuà en dos contingents: un de sis mil, el dia 22 de desembre, i l'altre de quatre mil, el dia primer del corrent mes.

Hom creu saber que les esmentades unitats estaven dotades d'un equip militar complet, però que no anaven armades.

Als mateixos cercles es declara que el Govern britànic deplora aquesta nova violació del Pacte de Neutralitat que, probablement, serà examinada pel sots-comitè de no intervenció, durant la sessió d'aquesta tarda.

A pesar que el problema de no intervenció a Espanya sigui considerat com a totalment distint del de les relacions anglo-italianes, no s'amaga la mala impressió que han produït aquestes trameses de «voluntaris», les quals han coincidit amb la signatura de l'acord de Roma sobre el manteniment del «statu quo» a la Mediterrània. Es recorda, sobre aquest estrem, que un de les principals finalitats de l'acord és, precisament, assegurar el respecte a la integritat territorial espanyola.

La Premsa francesa creu que l'acord anglo-italià no evitarà l'actitud intervencionista de Hitler i Mussolini

París, 5.—Els cercles diplomàtics i la Premsa internacional tenen tres grans temes de discussió, que són: La declaració anglo-italiana, la sistemàtica agressió dels creuers nazis contra els vaixells mercants espanols governamentals, i l'actitud que pensa adoptar Mussolini davant el comportament naval alemany.

L'acord anglo-italià ha estat rebut d'una manera molt distinta pels diferents sectors de la premsa francesa. Els diaris de dreta, simpatitzants d'una manera tàcita amb els ideals feixistes, creuen que aquella declaració facilitarà un acostament entre Franca i Itàlia.

En canvi la premsa d'esquerra, recolzant-se en textos de la premsa alemanya i italiana, creu que l'esmentat acord ha estat conclòs sense tenir en compte la posició governamental francesa. Es cita, com a punt de partida, un article del «Lavoro», feixista, en el qual es pot llegir que «gràcies a la declaració, no solament les relacions italo-alemanyes no s'han debilitat, sinó que, pel contrari s'han vist reforçades».

En aquest problema sorgeix un nou factor i és la notícia publicada pel diari «Le Matin» en la qual nuncia que el ministre de la Guerra britànic, senyor Duff Cooper, arribà ahir al matí a París, per assumptes particulars.

Quant a la segona qüestió de l'agressió sistemàtica per part de la flota alemanya contra els vaixells governamentals espanyols, la premsa de dreta observa sobre el cas un estudiat silenci, però la premsa d'esquerra no oculta els perills que això implica per a la pau.

Hom recorda que el «Voelkischer Beobachter» anuncià que els «republicans espanyols» podran donar-se compte que han desafiat tot el poble alemany. Però, a més, d'aquesta qüestió sorgeixen nous fets que demostren que els vaixells rebels espanyols han agredit diferents vaixells mercants britànics i francesos. Sobre aquest punt la senyora Tabouis escriu a «L'Oeuvre»:

«El Reich busca un pretext per a poder declarar la guerra contra el Govern legal espanyol. De totes maneres, és necessari recordar que les forces navals governamentals acudiren en ajut d'un vaixell mercant francès canonejat pels vaixells de guerra insurrectes.»

Però la qüestió més obscura és la posició de Hitler davant les esmentades agressions de la flota naval alemanya, en uns moments que ha de contestar a les proposicions franco-britàniques sobre la intervenció indirecta. A Londres no es té cap dubte sobre el fet que en aquests últims quinze dies han desembarcat a Càdiz deu mil italians, la qual cosa contrasta d'una manera evident amb el compromís assumit per Itàlia en signar el «gentlemen's agreement».

La posició d'Itàlia es complica, encara, per les notícies que es tenen als cercles diplomàtics britànics anunciant que Roma pensa contestar molt aviat a la proposició franco-britànica. Aquesta contestació «estarà redactada en termes amistosos, clars i explícits». Sembla que no es tracta d'una contestació negativa, però en ella es plantegen objeccions molt importants.

Per altra part es confirma que la contestació italiana ha estat redactada previ permís d'Alemanya.

La confosa situació internacional d'un moment a l'altre quedarà forçosa clara, ja que s'apropen moments en els quals la hipocresia i la diplomàcia de tercer ordre poc hauran de fet.

Certes actituds han de concretar-se ja que no és possible que continuï l'injust joc que les potències autoritàries porten a terme prop de les potències que encara pretenen anomenar-se democràtiques.

Delegació General d'Euscadi a Catalunya

Havent-se ordenat la confecció d'un registre de ciutadania dels bascos, es prega els qui vulguin inscriure's que procedeixin o hagin nascut a Alava, Biscaia, Guipúscoa i Navarra, que es proveeixin del corresponent carnet a les oficines de la Delegació General d'Euscadi a Catalunya, Passeig de Pi i Margall, 60, de deu a una i de quatre a set del vespre.

—Havent-se rebut a aquesta Delegació l'oferiment dels professors de Belles Arts, per a ensenyar dibuix als infants refugiats del País Basc, es prega als qui vulguin seguir aquest curs que passin pel Departament d'Assistència Social de la Delegació.

—Per manca de compliment en els requisits necessaris no han pogut beneficiar-se amb la deguda assistència bastants refugiats bascos, per la qual cosa es recorda a tots els refugiats l'obligació que tenen d'inscriure's en el cens d'assistència social.

LA IMPORTANCIA DEL CONSELL DE LA GENERALITAT D'AVUI...

(Ve de la primera pàgina.)

No és molt segur que en la reunió sigui possible posar a discussió i prendre acords sobre tots els projectes de decret i disposicions que seran sotmeses al Consell, car són en gran nombre i, com diem, gairebé tots importants.

Cal únicament recollir les manifestacions fetes aquets darrers dies per diversos consellers, i trobarem els més destacats projectes que seran plantejats aquesta tarda a la reunió.

El conseller de Sanitat i Assistència Social, per un costat, ha vingut treballant en l'estudi de la Socialització de la medicina a Catalunya, agrupant tots els metges.

Del Departament de Justícia, serà presentat al Consell un projecte relatiu a la creació de camps de treball.

El conseller d'Agricultura té anunciades disposicions dictant normes tributàries a què s'hauran d'atenir els conreadors de la terra, i referent a l'expropiació de les terres de propietaris facciosos o desafectes a la revolució.

Tot això queda a segon terme per donar preferència a l'informe que exposaran al Consell els senyors Comorera, Sbert i Domènech, respecte a les gestions i converses que han realitzat a València prop del Govern de la República, sobre les relacions entre aquest i el Govern de Catalunya, especialment en matèria de Finances, Economia, Proveïments i Ensenyament.

També cal donar caràcter preferent i tal vegada excepcional als Decrets que el conseller primer i de Finances sotmetrà a l'aprovació dels seus companys del Consell, decrets de caràcter econòmic que ha redactat en virtut de les facultats excepcionals que el Consell conferí al senyor Terradelles.

En aquestes disposicions el senyor Terradelles hi ha vingut treballant durant quatre dies a S'Agaró, amb la col·laboració dels tècnics i especialistes de la Generalitat.

LA REUNIÓ COMENÇARÀ A LES SIS

A les cinc de la arda, en tancar aquesta edició, es fan a la Generalitat els preparatius per a començar el Consell extraordinari convocat per a les sis, sota la presidència del senyor Lluís Companys.

Es proposen assistir-hi tots els membres del Consell.

Es esperada d'un moment a l'altre l'arribada del conseller primer i de Finances, senyor Terradelles, que ha passat uns dies a S'Agaró treballant en disposicions que portarà a la reunió.

Diverses comissions visiten el Comissari d'Ordre Públic

El comissari general d'Ordre Públic no ha rebut aquest migdia els informadors, per trobar-se visitant el President de l'Audiència.

En el seu lloc els periodistes foren rebuts pel secretari del comissari, camarada Nicolau, el qual els ha atès amablement i els ha dit que havia visitat el camarada Rodríguez Salas una comissió de venedors de Sant Andreu per tal de lamentar-se que uns elements incontrolats els havien arrabassat diversos gèneres que havien adquirit amb destí als seus establiments.

També els ha assabentat que han acudit a la Comissaria una comissió del Sindicat d'Espectacles Públics de la UGT i una altra representació del poble de Palafolx per tal de tractar d'uns incidents ocorreguts el passat diumenge a aquella localitat.

Giménez Arenas i altres ex-caps militars, davant del Tribunal Popular

Aquest matí, a la sala del Tribunal especial, ha començat la vista de la causa contra l'ex-intendent inspector d'Estat Major, ex-general Francesc Giménez Arenas; l'ex-coronel Manuel Moxó Mercadal; l'ex-tinent coronel Adalbert Sanfeliu Muñoz; els ex-comandants Carles Lázaro Muñoz, ajudant de Goded, i Manuel García Rebollo, i l'ex-tinent Francesc Correas García, acusats de rebellió militar el 19 de juliol passat.

Després de la prova testifical, a dos quarts de tres de la tarda s'ha suspès el judici.

Davant el Tribunal número 3 han comparegut Pau Mallol Pujol, Angel Roca Riera, Josep Solanelles Bosc i Llorens Ferrer, també acusats d'haver pres part en els fets facciosos del 19 de juliol.

Al migdia s'ha suspès aquesta vista per a reprendre-la en el moment de tancar aquesta edició.

Els periodistes, per als refugiats

El President del Sindicat Únic de Periodistes, company Ferran Pintado, ha lliurat al Comité d'Ajut als refugiats, 1.000 pessetes destinades a les finalitats d'aquest Comité.

Al front de Sigüenza han estat ocupats diversos pobles

L'enemic ha pressionat amb gran violència per la carretera de La Corunya

VILLAVERDE BAJO, NET DE FACCIOSOS

Madrid, 5. — «Política» en la seva impressió dels fronts, diu així:

«Ha hagut ingenus que suposaven que els feixistes havien fet davant Madrid tots els esforços que podien fer. Nosaltres, en canvi, hem insistit dia darrera dia sobre la gravetat de la situació; i en efecte n'ha arribat un com el d'ahir, que la realitat ha vingut a demostrar-nos com l'enemic ha aprofitat aquests dies de repòs per a preparar una operació de gran envergadura, la qual s'inicià abans d'ahir i continuà ahir en termes de gran violència.

El fet és que a l'esquerra de la carretera de La Coruña hem retrocedit. Però si la notícia que l'enemic ha avançat no ha d'alarmar-nos, sí ha de fer-nos éser previsors. Ja el fet del lloc on realitza els seus intents, es prou per a demostrar-nos la seva impotència davant Madrid.

Sap l'enemic que a les mateixes portes de la capital fracassarà totes les vegades que intenti l'assalt i cerca moviments a alguns quilòmetres lluny, encara que siguin tan compromesos com aquest intentat pel sector de El Plantío i Las Rozas. En canvi, Villaverde Bajo ha quedat gairebé net de facciosos.

Les forces de Lister han complert magnificament i el resultat ha estat francament favorable a la nostra causa. A l'avanç s'han endinzat molt i han pres posicions estratègiques en les quals l'enemic havia fet grans treballs de fortificació que de res no li han valgut davant l'empenta dels nostres milicians.

Igual pot dir-se del front de Sigüenza, anomenat absurdament, no sabem perquè, encara que ho suposem de Taracena, on hi hagut diversos pobles ocupat i nombrós material agafat a l'enemic.

Als altres sectors de Madrid, el dia ha estat tranquil. No així la nit, encara que en realitat tampoc hi hagut cap atac de consistència; però els nostres milicians han de fer amb un vigilància contínua per tal de contenir el més petit intent facciós, que no seria estrany que arribés sorgir en qualsevol moment.»

La desfeta de l'aviació feixista en el bombardeig de Bilbao

Cinc aviadors alemanys carbonitzats

València, 5. — El comunicat oficial del Ministeri de Marina i Aire, facilitat a les dues de la tarda, diu així:

«En l'atac aeri d'ahir a Bilbao, moriren carbonitzats cinc aviadors alemanys.

Un dels trimotors enemics que es destruïren fou derribat pels trets del submarí «C.2.»

FUGEN DEL TERROR I LA BARBARIE FEIXISTES

Andújar, 5.—Prossegueix ininterrompuda la fugida cap als nostres rengles de famílies procedents de la zona ocupada pels rebels. Fugen del terror i de la barbàrie de les tropes colonials i estrangeres, que actuen per compte propi.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA
INFORMACIÓ • CRÍTICA • REPORTATGE
REPORTATGES - INFORMACIONS - ARTICLES...

Fa 17 anys que morí Pérez Galdós

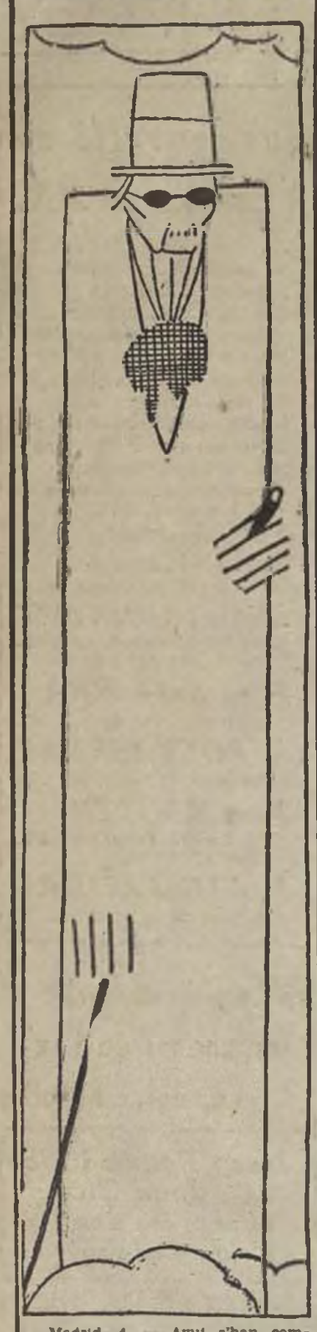

Madrid, 4. — Avui s'han complert disset anys de la mort de Benito Pérez Galdós.

Degut a les circumstàncies, no s'ha celebrat l'homenatge anual acostumat, davant l'estàtua del Retiro.

Els periòdics de la nit publiquen cròniques recordant el Mestre.

El llibre, una joguina única

La nostra ciutat ha esdevingut una parada enorme de volums infantils

Els llocs més cèntrics de la nostra ciutat es veuen aquests dies ocupats estratègicament per improvisades parades de llibres.

Una parada aviat s'improvisa, per això n'hi ha tantes. Uns volums, uns taulons llargs, uns llums quan vingui la nit, si pot ésser una noia maca darrera el taulell, i ja tenim el negoci en marxa. El llibre ha d'ésser, però, atraient, cridaner, amb portades virolades, amb algun personatge simpàtic de faula o alguna creació de Walt Disney al davant de tot. Aleshores, el petit lector picarà, perquè és del llibre de nens que estem parlant, ja que des del dia 1 fins al 7 el «leitmotiv» ciutadà és el nen.

Gràcies als menuts, la Setmana de l'Infant ha esdevingut en certa manera la setmana del llibre infantil, i això, per als qui tenim la malura de la lletra impresa, és una alegria constatar-ho.

Al nen li plauen les joguines, aquestes objectes que durant l'any s'empesquen i fan trencar el cap als comerciants, li plauen, desvetllant en ell una sèrie de virtuts i mantenint viu i fresc el joc de l'alegria i la rialla.

El llibre també és per a l'infant un entreteniment, el més pur, el que més bé li proporciona al seu esperit dúctil i en formació.

Un lot de joguines gairebé sempre va acompanyat d'uns llibres on les làmines siguin amples, grans, acolorides, on el menut sense gaire esforç ni gaire lectura pugui seguir les vicissituds del personatge.

UNA GRAN PARADA

Ja ho hem dit; Barcelona és avui una gran parada de llibres. Pelayo, Rondes, Corts Catalanes, Rambles, a totes aquestes carrers podeu veure una enorme rastellera de llibres, una corrua de volums amuntegats un darrera l'altre i mirant-los llurs futurs propietaris: els infants.

Discretament els obren, els palpen i els tornen a deixar amb respecte i recança, sota l'esguard del llibreter, el màgic coneixedor del món vastíssim dels llibres.

A la nit, sota els potents focus elèctrics, les parades, les botigues, brillen i les tapes dels volums llancen reflexos de colors. Són els miralletes amb els quals cacen els petits parroquians.

Els pares tafanegen amb els nois agafats de la ma.

—Mira'ls, però avui no to'n compraré cap. Ahir ja te'n vaig regalar un.

El noi, insaciable, continua demanant, i el pare compra de bell nou.

Una dona carregada amb uns cistells, empesa per l'estrebada d'una nena que duu agafada a les faldilles, també s'atura davant un volum dea Walt Disney. Ni l'una ni l'altra no saben de llegir.

—Anem, anem, ¿què n'has de fer, d'un llibre? Això és cosa de gent gran.

La nena ha tingut temps, però d'obrir el quadern, i davant els ulls astorats d'ella s'han alçat els tres porquets amb el seu gest graciós, absurd. Aquella deliciosa i entenedora simplicitat del dibuix ha commogut el cor i el portamonedes de la mare, i ambdós s'han obert, generosos.

La nena té, des d'avui, la més bella joguina que mai hagi pogut aconseguir amb la gràcia del seu somriure: un llibre.

ELS LLIBRETERS

Sota el confortable i alegre sol d'aquest matí hem recorregut les parades, aquest gran mercat barceloní d'històries i contes infantils que durant una setmana mostra descaradament i generosament les mercaderies a la via pública com una gran i poderosa atracció més de Barcelona.

* * *

Si no fos una pedanteria, detonant fins i tot, ja ho sé, en un reportatge periodístic, faria l'elogi del llibreter, aquest dependent intellectual que coneix tota la literatura que ha sortit i que va sortint, que sap els secrets i els recons misteriosos dels prestatges on dormen els grans clàssics enmig d'un pam de pols gloriosa, que té nas per a endevinar el llibre que voleu, malgrat que la vostra memòria dolenta us hagi traït una vegada més i no recordeu el nom del llibre ni de l'autor i sols l'assumpte, que passa durant la guerra dels carlins.

Aquest home sensible que polsa i coneix la sensibilitat dels altres i fins i tot, segons les compres, la psicologia, ha bastit aquests dies aparadors, ha arranjat taulells, i ho ha preparat tot d'una manera solemne per rebre dignament el més menut de tots els clients.

ELS LLIBRES QUE ES VENEN

Hem anat a trobat, entre altres, un d'aquests dependents, l'amic Vancells, de la «Catalònia», davant de la qual hi ha una gran parada de volums infantils sota un rètol prometedor de descomptes.

El formulari de preguntes és convencional, però necessari per a saber el moviment d'aquesta Setmana de l'Infant sota aquest aspecte de llibreria.

—Es ven molt?

—Molt; ho podeu creure. La Setmana de l'Infant és la setmana del llibre infantil.

—Novetats editorials en el gènere?

—Poques, degut a les especials circumstàncies que travessem; malgrat tot, «Juventud» ha editat el «Llibre dels transports» i ha aparegut, així mateix, la nova edició d'«En Peret», el llibre de Lola Anglada.

—Quins volums s'han venut més fins ara?

—Tots per un igual. A remarcar els llibres de l'Editorial Molino, que contenen la sèrie de Walt Disney; la Biblioteca «Grumet» d'Edicions Proa, amb les obres mestres explicades als infants per Jordana, Romeva, Font, Martorell, etc.; les Edicions Muntanyola i especialment els contes d'Andersen i Grinn, il·lustrats pel gran dibuixant anglès Arthur Rackham, de l'Editorial «Juventud».

Dins la producció d'aquesta editora també es veu força el «Peter Pan i Wendy»; l'«Emil», «Bibi», «El nocho», «Lau», de Soldevila; l'«Alícia», de Lewis Carroll, i «La rosa i l'anell», de Thackeray, obres traduïdes pels nostres millors literats.

També es demanen les col·leccions editades per nosaltres mateixos, la qual cosa us remarco pel caràcter pedagògic d'aquests volums, episodis il·lustrats de la nostra història.

D'aquest mateix caràcter també han obtingut molt èxit la tria de la Història de Catalunya, d'A. Rovira i Virgili.

Anoteu especialment la venda excellent que segueix obtenint el llibre de Joan Comorera, «L'avi».

* * *

Aquestes impressions recollides en boca de Vancells ens han estat confirmades pels elements directius de les llibreries Barcino, Poliglota, Palau, Verdaguer i d'altres que aquests dies ajuden a posar la nota més agradosa i simpàtica a la gran Setmana de l'Infant que Catalunya celebra amb entusiasme perquè sap que ella representa la felicitat dels seus menuts.

Ll.

Es prepara una gran ofensiva contra Sevilla?

Gran nombre de famílies faccioses sevillanes han fugit a Gibraltar

Gibraltar, 5. — Hom ha notat la presència de nombrosos espanyols pertanyents a la noblesa, i oficials, coneguts com a simpatitzants del moviment feixista i alguns d'ells elements actius de la revolta. La majoria d'ells anaven acompanyats de llurs familiars.

En vint-i-quatre hores han estat tres-cents els espanyols, nacionalistes notoris, que s'han instal·lat als hotels de Gibraltar.

Alguns d'ells han manifestat que han sortit sobtadament de Sevilla en conèixer detalls d'esdeveniments de caràcter bèl·lic que les forces republicanes preparen en aquella regió. Hom diu a Gibraltar que els governamentals preparen una grandiosa ofensiva per terres d'Andalusia, l'objectiu principal de la qual sembla que de moment és Sevilla.

Avís als radiooients

Per tal d'evitar confusions i possibles perjudicis, queda suspès el cobrament de les llicències d'aparells radioreceptors mentre durin els treballs de confecció del cens dels esmentats aparells, disposat per la Conselleria de Guerra de la Generalitat de Catalunya.

L'ex-rei d'Anglaterra es casarà pel maig vinent

París, 4. — L'«Intransigeant» publica una informació segons la qual, el duc de Windsor es casarà a Viena amb la senyora Simpson, el mes de maig vinent.

Escolteu, lluitadors!

Per la victòria i per la revolució espanyola

Si alguna vegada he sentit l'emoció d'un espectacle grandiós i decisiu; si en algun moment he notat la meva petitesa davant la immensitat de les circumstàncies, si algun dia hagués volgut ésser una personalitat tan rellevant, benvolguda i potent que tothom hagués de llegir-me amb respecte, seria en aquest instant en què agafo la ploma per a demanar pau i bona voluntat als que lluiten i treballen per una Espanya digna i per un home, que, tenint la vida assegurada, per dret natural, sigui, políticament, lliure dels seus actes i dels seus destins.

Escolteu, lluitadors de l'avantguarda i de la reraguarda! Us proposo la unió de tots els homes que pugnen per tal d'establir un món millor i de totes les organitzacions sindicals que aspiren a l'emancipació dels treballadors; us proposo la unió a qualsevol preu; dic a qualsevol preu, perquè tots seran més cars que el que vosaltres podeu imposar-vos.

A nom de qui parlo per a tenir el dret d'ésser escoltat en hora tan greu? A nom de la seva vida i de les seves bones intencions us parla el lluitant per un ideal des de la seva més tendra joventut, sense haver més humil d'entre vosaltres, el més humil, que ha arribat a la vellesa claudicat mai, i sense haver pensat, ni un moment, en recompenses.

Solament sóc això que he dit, lluitadors espanyols, però crec que és el suficient per a merèixer una mica d'afecte i perquè es vegi, sota d'aquestes línies, una intenció blanca com la neu.

A qualsevol preu us demano unió, treballadors espanyols, perquè la unió és la victòria contra el feixisme, és la victòria contra les vostres pròpies ofuscacions i malentesos, i és, a més, el respecte i el suport de les masses neutres que volen viure millor que vivien abans, però que no saben com fer-ho i que van darrera de qui millor representi una existència segura i tranquil·la.

Què perdreu, lluitadors espanyols, transigint fins a posar-vos d'acord?

No comprenc què podrà perdre aquell que no ha tingut mai res; aquell que sempre fou desheretat i instrument dels que, fins avui, foren els nostres amos per les seves creus, la seva bossa i les seves espases.

Que si uns avancen massa! Que si uns avancen poc! Que si les masses obreres se'n van amb aquells i no amb nosaltres!... Pitjor serà que vagin amb el feixisme si vosaltres, per no entendre-us, doneu la sensació d'incapacitat o per desavinences perdeu la guerra. Aleshores, fins i tot el poc que heu adquirit caurà de les vostres mans!

Si per amor propi, si per incomprensió, si per força voleu que predominin uns ideals i unes organitzacions, sobre les altres, no avançareu ni un pas en el camí dels vostres respectius propòsits, si és que en teniu d'altre que no sigui combatre allò que faci Pau i allò que faci Pere, si Pere i Pau no formen en la vostra organització.

Sense unió no hi ha victòria, i sense victòria no hi ha revolució, ni petita ni gran... Fins les vostres vides depenen de la unió... Sou cecs, socialistes de no importa quin sector ni quina tendència? No veieu que desunits es perd la guerra i que perdent la guerra Espanya passa a ésser una colònia feixista amb totes les seves conseqüències per als antifeixistes? Penseu que ni vencent en la guerra, cosa impossible sense unió i sense un objectiu comú, no vencerieu en la revolució, perquè no hi haurà pau entre nosaltres. Després d'aquesta guerra, que de civil s'ha convertit en internacional, contra el feixisme, sorgiria una altra guerra, llavors fratricida, perquè s'entauladria entre germans.

I sabeu quin seria el resultat d'aquesta guerra fratricida? El repartiment d'Espanya entre les grans potències, per considerar-nos incapaços de compondre un poble lliure.

Penseu, desheretats espanyols, que fins avui heu estat propietat dels poderosos, que tots els meus advertiments passats sobre tot allò que havia d'ocórrer s'han complert i aquest d'ara també es complirà si us entesteu a destruir-vos i a inutilitzar-vos mútuament, sense cercar un punt d'unió que us abraci i us conduïxi a la victòria amb l'ajut dels vostres camarades d'altres països.

No sigueu, treballadors espanyols que preteneu establir una societat més justa que la que fins ara ens ha imposat la burgesia, com els rics que improvisà la gran guerra, els quals, després, han anat perdent la riquesa per manca de mètode, d'hàbit, de preparació.

Que no us cegui, treballadors espanyols que no heu estat als fronts, la facilitat amb què, de classe dominada, heu passat a classe dominadora. Si sou pobres d'esperit, tornareu a ésser pobres de llibertat. Si per la vostra incapacitat no mereixeu ésser lliures, tornareu a ésser esclaus.

Que el sol de la intel·ligència us il·lumini per a organitzar, units com a germans, el règim social que sigui possible, per tal que a tothom doni pa, llibertat i treball. Demà serà un altre dia.

Frederic URALES

8.113.090'28 pessetes

és la quantitat recaptada fins al dia 2 de gener corrent a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la sublevació feixista. SEGUEIXEN ELS DONATIUS.

Ha mort Juli Vallmitjana, el literat de l'argot i del "caló"

Aquest matí, a la Clínica Rabassa, i després de tres intervencions quirúrgiques consecutives, ha mort Juli Vallmitjana Colomines.

Tenia seixanta-tres anys. En feia gairebé deu que havia emmudit per a la literatura. No obstant, la seva personalitat forta es mantenia present en innombrables esperits. Per això la seva mort serà molt sentida. Molt més per nosaltres, que al sentiment d'ordre general n'hi unim un d'íntim: l'afecte que portem al gendre del finat, el company Emili Sagi Barba, la pena del qual en aquests instants comparteix tota la Redacció d'ULTIMA HORA.

L'enterrament de Juli Vallmitjana tindrà lloc demà, a les onze del matí, i sortirà de la Clínica Rabassa, Avinguda del Tibidabo, 1.

* * *

Els primers assaigs literaris de Juli Vallmitjana foren publicats sota el nom d'autor: J. V. Colominas. L'any 1906 donava a l'estampa un recull d'impressions titulat «Coses vistes i coses imaginades». L'any 1907, essent empresari del Circol de Propietaris de Gràcia Antoni Niubó, Vallmitjana estrenà en aquell teatre «Els oposats», la seva primera obra dramàtica. La hi interpretà, entre altres artistes, Alexandre Nolla, i era director de la companyia Enric Jiménez.

Tot seguit Vallmitjana s'orientà vers un gènere especial que fou el que caracteritzà la seva carrera literària. El nostre autor es convertí en el glossador d'uns sectors d'humanitat que no han trobat, fora d'ell —almenys amb la seva dignitat artística—, gaires intèrprets en la literatura catalana: la gent de mala vida i els gitanos.

L'any 1910, Pep Vergés i Júlia Gómez estrenaren al Teatre Còmic «Els jambus», un quadre realista i vigorós, que constituí un gran èxit teatral i donà una gran popularitat a Vallmitjana. En el mateix any, al mateix teatre, estrenà «La tasca».

Al Teatre Principal, l'any següent, Vallmitjana donà un altre acte, «Els zinc-colós», la protagonista del qual fou Margarida Xirgu. L'èxit de l'obra nova fou molt gran. López Barbadilla va traduir-la al castellà sota el títol «Los gitanos», i la donà a conèixer Enric Borràs a Madrid.

Pot dir-se que en aquest gènere de l'obra teatral en un acte, Juli Vallmitjana no tenia parió. Teatre d'una gran força i d'una gran suggestió, corria tota la gamma emocional, del realisme a l'exaltació poètica. Personatges molt plàstics, expressant-se en un llenguatge molt pintoresc, puix que Vallmitjana dominava el «caló» i l'argot.

A aquesta sèrie d'impressions en un acte, hi pertanyen «Entre gitanos», «El Corb», «L'Espanta», «En Tarregada»... A darreries de l'any 1911, Vallmitjana intentà un teatre més ambiciós, de més volada poemàtica. Al Principal estrenà una obra en tres actes, «Muntanyes blanques». Però les seves qualitats dramàtiques no es manifestaren pas amb la vigoria d'abans. Per això tornà ràpidament al seu gènere i produí «La gitana verge», «El casament d'En Tarregada», «Prop de l'ombra» i el gran èxit «La mala vida», que Enric Borràs estrenà l'any 1918 al Còmic, i que Martínez Sierra tradui al castellà, per a la Bàrcena.

Mentrestant, Vallmitjana havia publicat també les novelles «Sota Montjuïc» i «La Xava», les narracions gitanes «De la raça que es perd» i àdhuc, l'any 1910, un estudi sobre la «Criminalitat típica local».

La seva sèrie teatral prosseguí amb «A l'ombra de Montjuïc» (Teatre Espanyol), «A la Costa Brava» (Romea), «El barander» (Espanyol), «Cants d'Orient» (Barcelona). L'any 1923 es sortia de la seva manera habitual i tocava amb molta gràcia la farsa, amb «Don Pau dels Consells», que Domènec Aymeric, el gran i enyorat actor, estrenà al Romea. L'any següent, Vallmitjana donava al Teatre Espanyol «La dèria nova o la fallera de don Jaume», on satirritzava l'afició al futbol.

La seva darrera novella fou «En Garreta», publicada el 1924. Les seves darreres comèdies, «La caravana perdudà» (Romea, 1927), «La bruixa blava» (Romea, 1929) i «En un recó de món» (Novelats, 1929).

Juli Vallmitjana fou tot un artista. Amic i company d'Isidre Noncll, pintava d'afició. Tocava també la guitarra. I per a fer tot un amb la seva obra pintoresca, habitualment vestia de brusa...

A.

DE PARIS ESTANT...

CATOLICS I ANARQUISTES

(De la Conferència Internacional de Joventuts d'informació i ajut a l'Espanya Republicana)

El saló està ple completament. Molts dels delegats han de romandre a peu dret. Successivament els respectius ponents van informant d'allò que per les seves especials característiques hom els havia encomanat. Tots els temes són tocats pels joves representants. Tot és interessant i tot desvetlla un interès prou remarcable. Aquest interès, però —val a dir-ho—, s'incrementa per moments i adquireix proporcions en determinades fases de la Conferència. Cal anar a parar als torns que consumeixen els camarades anarquistes i catòlics per a fer sentir i concentrar l'emoció de la Conferència. Els parlaments d'aquests companys constitueixen la nota rellevant i característica de les jornades registrades.

La delicada susceptibilitat religiosa davant els problemes plantejats actualment a Espanya, particularment en el seu ordre social, provoca un viu i evident interès que hom no pot dissimular, i és per això, naturalment, que les intervencions entorn d'aquesta qüestió exhalen un ambient inquiet, mogut i amb tonalitats sensacionalistes. El fet que aquella pregunta que sovint hom es formula d'allò que són i que deixen d'ésser els catòlics i els anarquistes a casa nostra, i molt especialment en aquests moments revolucionaris, estigués a l'aire lliure i fos deliberada, té, en efecte, una importància extraordinària.

Tant les representacions de significació libertària, com la dels catòlics, són prou nodrides per a fer prevaler llurs principis. Ambdues porten el mateix ardor i entusiasme per fer sentir el seu pensament i concepte revolucionari. L'associació d'idees fluctua amb el mateix ritme desenrotllatiu. Una serenitat impecable presideix llurs peroracions...

* * *

Els catòlics que havien d'informar ja sabem qui són: els bascos (Juventudes Nacionalistas de Vasconia, Juventudes Católicas Vascas i Grupo Católico «Cruz y Raya»). Els receptors: particularment molts txecs, belgues i holandesos, que són les representacions «chrétiennes» de més consideració, deixant els liberals anglesos que en l'aspecte religiós també ocupen el seu lloc.

La representació anarquista va a càrrec de les Joventuts Llibertàries (FAI).

* * *

A través de les argumentacions exposades hom pot capir llurs reaccions psíquiques. Un crit d'esglai i indignació s'atreca dels catòlics bascos davant del traïdor Franco. D'aquells que invoquen la religió per a servir el despotisme i fan ús del dret per a ressuscitar el privilegi. La seva repulsió és valenta i virtuosa alhora. No volen adaptar-se a aquella religió de conveniència, de misèria moral i on són invertits els termes de la raó i de la lògica. Res d'hipocresies. Ressona una veu sincera i desinteressada...

L'anarquista: No és dur, no és insultant, ni tan sols és exclusiu, sinó comprensiu. La seva mirada és entenimentada. Parla amb tot l'impuls del seu temperament i d'acord amb el clima que el volta...

* * *

Allò arriba a ésser una idea familiar. Tots els pensaments s'agiten en un mateix comú; no es recorden del món anterior ni pensen en el futur, ja que si bé és veritat que en teoria aquests dos representants es distingeixen fonamentalment per les seves qualitats polítiques específiques, avui es troben barrejats en el mateix cor humà. Malgrat haver-hi una línia divisòria que separa perfectament els dos colors i els dos matisos, en aquests moments són una mateixa cosa que presenta el mateix fons. I aquest fons comú és l'esperit renovador en què s'inspira tot antifeixista: el culte a la pau, a la llibertat i a la cultura.

Vicenç VERNI

Esquirols amateurs i trencavagues professionals

Detroit. — Els obrers de totes les indústries automobilístiques d'aquesta regió estan en vaga i les fàbriques es troben paralitzades. Només es treballa a les fàbriques Ford, perquè el personal no està sindicat. La vaga afecta, també, les botigues d'accessoris i garatges. Es calcula que el nombre d'obrers que han abandonat el treball puja a més de 40.000. De moment no s'entreveu cap solució.

A penes deu haver esclatat la vaga, ben segur que ha començat immediatament la mobilització.

En les famoses vagues de la conca carbonífera del Colorado, en les dels pous de petroli de Califòrnia, en les dels escorxadors de Chicago, en les del ram del Vestit de Nova York o en la dels ascensoristes o la més recent dels mariners, sempre que els obrers deixen el treball per tal d'obtenir una millora en les condicions de treball o el reconeixement del seu Sindicat, el silencióos «exèrcit negre» es mobilitza. Són els esquirols aficionats i els trencavagues professionals.

ELS AFICIONATS

Quan esclata la vaga, totes els senyoreta desenfeinats es posen a disposició de l'empresa afectada. Si aquesta no és molt gran, amb això és suficient, de vegades, per a fer fracassar la lluita dels treballadors.

Durant uns dies, o unes setmanes, els fills de «bona» família deixen les seves activitats «professionals» i no acudeixen als tes, als balls, a les timbes ni al banquet. Durant uns dies, les «gira» estan abandonades i les noies de societat no poden flirtejar.

Però quan els obrers han estat vençuts, quan tornen des de les seves llars grises a les sales grises de la fàbrica, els senyoreta reprenen la seva vida normal. A esperar la pròxima...

ELS PROFESSIONALS

Però molt més perillosos són els esquirols professionals.

Quan esclata una vaga, el fabricant o el director de la casa no es limita a posar un cartellet a la porta dient: «S'admet nou personal», sinó que, normalment, telegrafia a alguna de les més conegudes agències de trencavagues, si és que aquesta no s'ha avançat ja a oferir-li els seus serveis.

La més famosa d'aquestes agències és la que dirigeix el «cavaller rogent» Pearl L. Bergoff. Heus ací com treballa:

Les tropes d'aquest singular exèrcit es divideixen en tres cossos: Departament d'investigació, compost d'obrers i obreres que per uns dòlars donen informacions sobre la vida i les idees dels seus companys de treball. Això, naturalment, és d'una gran utilitat per a prevenir les vagues i per a establir les llistes negres, a les quals estan abonades la majoria de les empreses americanes.

Ve després el Departament industrial, compost d'obrers sense gaire especialització, però forçuts, capaços de posar en marxa una indústria, sigui quina sigui, per tal de desanimar els obrers. De fet, no produeixen altra cosa que la desmoralització dels vaguistes.

I, finalment, hi ha el Departament de protecció, veritable cos de policia privada, compost de tota la xurma dels barris baixos.

Com que estan constantment amenaçats pels vaguistes, que veuen en ells els seus principals enemics, han de viure sempre junts, en magatzems mal habilitats. Allí on es reuneixen una dotzena de trencavagues hi neix una taverna i una timba.

La missió principal d'aquest cos de «protecció», consisteix a provocar els vaguistes per tal que aquests, exasperats, els agredeixin i la policia tingui un pretext per a intervenir. I això vol dir l'entrada en joc de gasos, porres, cavalls, matraques, revòlvers, fusells i al-

(Passa a la pàgina 2.)

"Le Foyer du Français Antifasciste"

Una nova institució ha obert les seves portes per a acollir, en els seus diversos aspectes, totes les necessitats dels francesos que lluiten als fronts espanyols.

Aquesta institució, patrocinada pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, ofereix als seus protegits les màximes comoditats, ja que posseeix camp de Tenis, Billars, Biblioteca, sala de Concerts i altres avantatges.

En aquest admirable local, instal·lat a l'Avinguda del Tibidabo, 36, els antifeixistes francesos trobaran remei a tots els dubtes i necessitats que se'ls presentin i al mateix temps l'ajut que, tant a Barcelona com al front, els calgui.

Tot queda a la seva disposició, ja que pel sol fet de lluitar en terres hispanes, per una causa justa i noble, mereixen l'empar i la protecció màxima.

El Govern de la República no garanteix l'import dels bitllets estampillats per la "Junta de Burgos"

París, 4. — L'ambaixada d'Espanya en aquesta capital ha publicat una nota del ministre espanyol de Finances, Joan Negrín i López, en la qual es dóna compte que l'anomenada «Junta Nacional» de Burgos, ha publicat una disposició en la qual s'anuncia que a tots els territoris ocupats per les forces rebels solament tindran lliure circulació els bitllets del Banc d'Espanya que estiguin estampillats amb un segell, en el qual figura la corona mural i la menció «Govern espanyol de Burgos.»

A aquest respecte, el ministre de Finances de la República espanyola expressa que les «reserves d'or i plata a poder del Banc d'Espanya, i sota la protecció del Govern, constitueixen la garantia exclusiva dels bitllets legítims no «estampillats» i disposa que «siguin confiscats i prohibida la circulació de bitllets del Banc d'Espanya amb l'estampilla facciosa, els quals no quedaran garantits per la reserva de metall groc de l'Institut d'emissió espanyol, ni s'admetran a les caixes del Banc.

El Comitè Militar del PSUC i de la UGT considera que tots tenim obligació de contribuir, amb el màxim interès, a fer complir els acords pactats entre les dues grans sindicals UGT i CNT

Tota declaració d'unitat perdria el seu valor si no ens esforcéssim, amb férrea voluntat, a fer-la efectiva, deixant de banda i oblidant lamentables discòrdies que les realitats revolucionàries demostren com són de perilloses i d'inconseqüents.

Solament al feixisme, que està a l'aguait, pot interessar la nostra feblesa. Per tant, tot aquell que es resisteixi, tot aquell que posi obstacles a l'esperit de fraternitat proletària, pilar d'una gran victòria i d'un cadevenidor esplendorós, mereix ésser tractat com a un vulgar gos feixista.

Companys: El vostre deure és vigilar, desemmascarar els enemics emboscats de la unió i comprensió proletària!

Es innegable que els treballadors, en la seva lluita contra el feixisme, marxen vers una societat justa i lliure, en la qual el progrés i el benestar serà general.

Les idees i els camins que conduïxen a aquesta vida, es van fonent necessàriament en una sola concepció. Aquesta es forja per la via de la comprensió, de la unitat de l'anàlisi crítica i noble i constructiva de les experiències revolucionàries del proletariat: mai pel combat suïcida i feroçge de tendències i de l'intent de domini violent d'unes organitzacions damunt d'altres.

La consigna és, doncs, unitat i fraternitat, no solament en les paraules, sinó també en els fets.

Germans proletaris, uniu-vos per a vèncer!

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES